

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

X. Iacob. Sadoletvs S.R.E. Card. Isidore Clario Abbati S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](#)

voluptas sic obtut, ut despiceret in partem aliam non quae sit per-
ferrim, omnium hominum longe & virtute, & comitate, & in-
dencia prefantissimo, Polo, tuos oculos animumque comple-
te. Quod si est ita, ignosco tibi equidem, neque te amplius
crimine accerso. Sed in magno meo desiderio retinendi tua
me res tamen plurimum consolatur, quod intelligo, plus tempore
apud me officij ac diligentia in tuenda amicitia memoria re-
dere. Quare si me amabis, & ipse ad me scribes, & has præter
efficioes, ut te internum, sòdales tui & me fui amantissimum eti-
cognoscant: & ego illos memores intelligam met. Quod prodi-
euerit, si illi mihi salutem extixis literis dixerint. Quam ego
illis plurimam a me nuntias, vel hinc menter abs te etiam aque-
iam peto. Vale. Romæ IX. Calend. Octob. M. D. XLV.

X.

I A C O B . S A D O L E T V S S. R. E. C A R D.
Isidoro Clario Abbati S. P. D.

C O M M O D U M emersem ex tertiana febri, cùm tuus
callata sunt literæ, date XVI. Calend. Augulti Tridentini
quanto autem serius, quam diurum & itinerum ratio possumus
tabelliorum negligientia nobis reddire: quibus in literis
lè & amore tuum erga me, & memoriam veteris nostræ
conscientiæ recognoui. Sed quominus ad eas tum celeriter refi-
derim; partim imbecillitas corporis, partim etiam publicæ
negotia, quæ nos hæc ansios & sollicitos admodum habent, al-
iquandiu retardarunt. Video enim Isidore, id quod tu quoque
literis tuis significas, rem communem nostram, hoc est, causam
Christianæ religionis (quid enim est quod magis nostru' esse pos-
sit;) eò deductam esse, ut grauissimorū concurredit periculum
metuere debeamus? sp̄e praesertim concordia penitus fidelis-
qua ante sustentabamur. Nam qui antea, cùm a nobis & ab Ec-
clesia Catholica grauiter dissentirent, omnia tua tamen concilii
esse permisuros pollicebantur: nunc posteaquam indicium
convocatumque concilium est, cum retrahent promissione
suam, plurimæq; dent indicia, non solum non commutati præfusi
animi sui, verum etiam in præs opinioribus vehementius pro-
tinacis: qua sp̄e possumus nitiri, ut turbæ haec, quæ omnia clima
humanaq; permisuerunt, aliquando pace conlensione tolli-
tur? Atq; vienam, quod tu videris cōfidere, mea opera atq; in-
dustria aliiquid prodesse posset Christianæ Reip. nos hoc dampnum
violate perturbataq; religionis, vel nostro iplorum sanguine il-
benter redimeremus. Sed cùm neg; ingenio multum, & auctorite-
te nihil possim: quod tantum mihi tu tribuis, id ego amori tuo

ergo

egi me, nō illi quo ceteris in rebus plurimum vales, iudicio esse
magnum puto. Verum quoquā se modo habeant Christianæ
religio illa est ipsius nobis in Deum coniuncta firmior, quod is pro
hunc inimico perpetuaque benignitate & clementia populos suos
defendit & intercedit: neq; gentem delectam ab Iesu nonnullorum
ferebat aq; perfidia dari in exitum voler. Quam ego vnam con-
fessionem, nec aliam præterea vilam, his tot malis reperio. Sed
debet fini. Quid seribus, iuncta isthinc multorum cōfuetudine,
impinguis eorum qui legationis munere apud vos funguntur,
ampliciorū sapientiæ humorūq; hominum, comitate erga te,
omniumque liberalitate leuata molestias tuas: facile adducor in
cum lenitiam, vt tibi ista peregrinatio non defigienda suffi-
cient. Nihil enim potest esse dulcissimus, quam cum doctis, cum
poois, cum raimantibus verfar. Quibus quidem legatis, quos
eponentes summo cum honore colo obseruoq; plurimam vr-
alem verbis mesuntes, nō rogo te solus, verum etiam fla-
gantiam, fôdalem & contubernalem tuum, vidi Ferraria,
impe cum ois colluctus, & quantum illo breui tempore
miseri potui, cuius excellens ingenium, singularē que doctrinā
etiam tempore probavi. Eum tu, & item contubernalē tuum
Cinabrum, quem testimonio tuo, & amare copi, & virum
egregium esse arbitror, meis verbis salutem iubeas velim. Fac va-
kaciones, mārū diligas. Romæ, Calen. Septembri, M.D.XL.V.

X I.

IACOB. SADOLETVS S. R. E. C A R D.

Isidoro Clario Abbati, S.P.D.

CAPITVLAM THASINN & Lucianī nostri literas, gratas mihi
Avulsi: sed cū illi tunc aliqua rescripsisse, distuli scri-
beri, quod habarem absolute in eum de peccato originis
liberum. Quem nunc tibi mitto, correctum aliquot in locis: non
qui mihi videbentur ab integra in Deum fidē esse aliena: sed vr-
eferentes fugerem quas studio omni semper devito, si tamen
iudiciale ratione concedatur: est enim seculum hoc, si quod
negram aliud, vt tu quoq; ferib; ira paratū ad infidias omnium
temporis latrabituribus que tendendas, vt transiri nusquam sine
penitentia possit. Sed si virilis animi nō est, deterre me ab actione
ipsius honestis: ne meum quidem erit, si quid sit in quo prædele-
ssum fidei Catholice, quam ego sanctissime & constantissime
vobis defitare a conendo hominum contentiofotum causa. Ego
mei capi ingenij (quod sane quam exiguum est, sed cupidi-
tum invenientem indaganda veritatis) conatus sum, quoad potui,
poterem obscurissimam: & hoc originis peccatu, quod lem-

Cc. 5 per ad.